

Nahum Proroctwo Nahuma

1. Rzecz o Ninewie *. Księga widzeń Nahuma, Elkoszyty. ² Bogiem zazdrosnym i mścicielem * **jest** WIEKUISTY; mścicielem **jest** WIEKUISTY i pełen żarliwości. WIEKUISTY mści się na Swoich przeciwnikach, pamięta Swoim wrogom. ³ WIEKUISTY **jest** nieskory do gniewu, chociaż przemożny w sile; bezkarnie nie przepuszcza. WIEKUISTY – w wichrze i zawierusze Jego droga, a chmury kurzem u Jego stóp. ⁴ Gromi morze i je wysusza, a wszystkim rzekom daje opaść. Więdnie Baszan i Karmel, a kwiat Libanu zasycha. ⁵ Drżą przed Nim góry, a pagórki się roztopiają; przed Jego obliczem dygocze ziemia, okrąg świata oraz wszyscy jego mieszkańcy. ⁶ Któż się utrzyma przed Jego rozjątrzeniem, kto wytrwa przed Jego płonącym gniewem? Jego zapalczywość wylewa się jak ogień i kruszą się przed Nim skały. ⁷ WIEKUISTY **jest** dobrotliwym, obroną w dniu niedoli; On zna tych, co się do Niego chronią. ⁸ Lecz wzbierającą falą sprowadza kres tamtemu miejscu, a Swoich wrogów ściga ciemnością! ⁹ Co wymyślicie przeciwko WIEKUISTEMU? To On sprowadzi koniec; drugi raz ucisk nie nastanie. ¹⁰ Bo choćby byli spleceni jak ciernie i przesiąknięci jak ich napitek – to jednak jak suche rżysko będą do szczętu strawieni. ¹¹ Gdyż z ciebie wyszedł ten, co umyślił zło przeciw WIEKUISTEMU, nikczemny radca.

¹² Tak mówi WIEKUISTY: Aczkolwiek w pełnej sile i tak liczni, to jednak będą ścięci i zginą. Zaś tobie odpowiem: Już więcej cię nie ukorzę! ¹³ Tak, skruszę jego jarzmo, które na ciebie **przygotował** oraz potargam jego więzy! ¹⁴ WIEKUISTY zarządzi przeciw tobie: Niech twe imię nie będzie nadal zachowane przez zapłodnienie; z domu twojego boga wytępię rzeźby i posągi; przygotuję twój grób – boś marny!

***1,1** spolszczone: Niniwie; największe miasto i stolica Asyrii

***1,2 S** także: **broniącym sprawiedliwości; biorącym w obronę**

2. Oto na górach stopy zwiastuna, który głosi zbawienie! Judo! Świętuj twoje uroczystości! Spełniaj twe śluby! Bo nikczemnik już nie wyruszy przeciw tobie; on doszczętnie został zgładzony! ² Przeciw tobie nadciąga rozproszyciel, **Ninewo** ^{BG}. Pilnuj twierdzy! Wypatruj drogę, przepasaj biodra, według sił pokrzepiaj swoją moc! ³ Oto WIEKUISTY przywrócił wspaniałość Jakóba i wielkość Izraela! Bowiem łupieżcy ich złupili, zniweczyli ich latorośle. ⁴ Zaczerwienione **są** tarcze jego bohaterów, jego rycerze przybrani w szkarłat *; płomiennym ogniem błyszczą wozy i drgają lance, gdy je szykuje. ⁵ Po ulicach grzmia wozy, mkną po rynkach; na spojrzenie jakby pochodnie, przebiegają jak błyskawice. ⁶ Napomina swoich rycerzy, lecz podczas wypadu ponieśli klęskę; spieszyli do jej murów, ale już został przygotowany jej oblężniczy dach *. ⁷ Otworzyły się rzeczne śluzy i pałac został zalany. ⁸ Postanowione jest: Zostaje wzięta, uprowadzona, kiedy jej służebnice * gruchają głosem gołębic, bijąc się w swoje piersi. ⁹ Ninewa od czasu swego powstania była jak sadzawka wód, a jednak się rozpiezchli. Stójcie! Stójcie! – lecz nikt się nie odwraca. ¹⁰ Rozchwycie srebro, rozchwycie złoto, bo **jest** tego niewyczerpany zasób! Wielka ilość wszelkich kosztownych klejnotów! ¹¹ Oto opuszczenie, splądrowanie i zniszczenie – zrozpaczone serca, drżące kolana, kurcz we wszystkich biodrach i policzki wszystkich pobladłe. ¹² Gdzie **jest** teraz legowisko lwów *, owo miejsce

hodowli lwiat, gdzie kroczył lew, lwica, oraz lwie szczenię, i nikt **ich** nie wystraszył? ¹³ Lew rozszarpywał na potrzebę swych szceniąt i dusił dla swoich lwic; swe jaskinie napełniał łupem, a swoje legowiska rozszarpanym. ¹⁴ Oto Ja przeciw tobie – mówi WIEKUISTY Zastępów; puszcze z dymem wozy, a twe lwiałyta pochłonie miecz; zgładzę z ziemi twój łup i nie będzie więcej słyszany głos twoich postów.

***2,4** strój Babilończyków był zazwyczaj szkarłatny, natomiast Asyryjczyków – niebieski, lub fioletowy.

***2,6** ruchomy dach z tarcz, albo plecionek.

***2,8** najprawdopodobniej chodzi o miasta satelickie.

***2,12** wizerunek lwa był głównym motywem asyryjskich płaskorzeźb.

3. Biada krwawemu miastu, na wskroś przepelnionemu kłamstwem, zdrerstwem; **temu**, w którym nie ustaje grabież! ² Oto trzask biczów, głośny tętent kół, pędzące rumaki i toczące się wozy! ³ Jeźdźcy, którzy szturmują; skrzące się miecze i lśniące oszczepy! Mnóstwo poległych, wiele trupów i nie ma końca zwłokom, tak, że się potykają o zwłoki. ⁴ To z powodu niezliczonych sprośności nadobnej wszeteczniczy, władającej czarami, co to usidlala narody swoim wszeteczeństwem, a plemiona swymi czarami. ⁵ Oto **jestem** przeciw tobie - mówi WIEKUISTY Zastępów; na twą twarz odkrywę twoje płaszcze i ukażę narodom twój srom, a królestwom twą hańbę. ⁶ Rzucę na ciebie śmiecie, zelzę cię, uczynię cię dziwowiskiem! ⁷ By każdy, kto cię zobaczy – uciekał od ciebie i wołał: Ninewa spustoszona! Któż by się nad nią uzalił? Skąd poszukam dla ciebie pocieszycieli? ⁸ Czy **jesteś** lepszą niż No-Ammon *, które osiadło nad rzekami i było otoczone wodami; **dla** którego potężna rzeka była wałem oraz morze służyło za mur? ⁹ Kusz, które **było** tak silne; Micraim, **co** nie miał końca; Putejczycy * i Libijczycy byli ci do pomocy. ¹⁰ Ale i to poszło na wygnanie, w niewolę; jego niemowlęta zostały roztrącone na rogach wszystkich ulic. O jego najznakomitszych rzucano losy, a wszystkich jego wielkich zakuto w kajdany. ¹¹ Więc i ty będziesz upojoną oraz zaćmioną, i tobie **przyjdzie** szukać obrony przed wrogiem! ¹² Wszystkie twoje twierdze to figowe drzewa z wczesnym owocem; kiedy się je potrząśnie – spadną do ust jedzącego. ¹³ Oto twój lud - kobiety pośród ciebie; przed wrogiem szeroko otwierają bramy twego kraju, więc ogień pożera twe zawory. ¹⁴ Zaczepnij sobie wody na czas oblężenia! Umocnij twoje szańce! Wydeptuj glinę, wyrób wapno i napraw ceglana formę! ¹⁵ Tam cię pochłonie ogień, wytępi miecz, pożre cię jako chmarę chrząszczy – choćbyś się skupiła jak chrząszcze i zgromadziła jak szarańcza. ¹⁶ Twoi kramarze byli liczniejsi niż gwiazdy nieba; ale chrząszcze się lenią i odlatują. ¹⁷ Twoi obdarzeni wieńcami podobni są do szarańczy, a twoi hetmani do chmary polnych koników, które zalegają mury w chłodnych dniach; wschodzi słońce i odlatują, a nikt nie wie dokąd. ¹⁸ Twoi pasterze drzemią, królu asyryjski, a twoi możni spoczywają; twój lud **jest** rozproszony po górach i nikt go nie gromadzi. ¹⁹ Nie ma ulgi dla twojej klęski, bolesna **jest** twoja rana! Wszyscy, których dochodzi wieść o tobie – klaskają nad tobą w dłoń; bo na kogóż nie przychodziło twe ustawiczne okrucieństwo? *

***3,8** Teby w Micraim.

***3,9** według Józefa Flawiusza – Mauretania, w północnej Afryce.

***3,19** przepowiednia Nahuma spełniła się 50 lat po jej ogłoszeniu. Połączone wojska Medów, Lidyjczyków i Kasdejczyków (Chaldejczyków), pod dowództwem Nabopalasara, ok. 606 roku p.n.e. niszczy owo potężne miasto. Jeremiasz, pisząc o narodach Wschodu, nie wspomina już o Asyrii i Ninewie.